

Dipòsit 1 del Gibert de Dalt

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Vessant esquerre del Torrent de la Font d'en Sala - Boscos d'en Gibert
Alçada: 357

Coordenades:

Latitud: 41.64452
Longitud: 1.91877
UTM Est (X): 409958
UTM Nord (Y): 4610874

Classificació

Número de fitxa 08179 - 291
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular Modern
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A011000110000OI
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 23/02/2019 - 01:00

Descripció

Cisterna per emmagatzemar aigua i pica per a la preparació del caldo bordelès, situats en el vessant esquerre del Torrent de la Font d'en Sala. Per accedir-hi cal agafar el camí de Rellinars a Casajoana. En l'indret on el torrent deixa veure el seu llit, en una solera rocosa i ample on conflueix el torrent dels Bugaders cal deixar

la pista rodada per agafar un camí que s'inicia en aquest indret i que puja paral·lel resseguint la riba esquerra del torrent de la Font d'en Sala. La pica està situada a uns metres, direcció nord-est d'una barraca. Es tracta d'una modesta construcció realitzada amb pedra, aprofitant l'orografia del terreny. A mà dreta, hi ha el dipòsit o cisterna excavat sota del marge amb la boca orientada a l'oest. És de planta rectangular amb volta per aproximació de filades, en gran part enfonsades. Mesura 1,40 metres per 1,10 metres, i una fondària d'1 metre. Les parets estan impermeabilitzades amb morter de calç per evitar la pèrdua d'aigua. La boca per accedir amb les galledes té un amplit de pedra per a recolzar els genolls que mesura 0'65 metres d'alçada per 0'50 metres d'amplada. A mà esquerra, damunt del muret de pedra, hi ha una pica feta de pedra i arrebossada per ambdós costats. Mesura 0'65 metres per 0'60 metres de costat per una fondària de 0,35 metres aproximadament. En un dels costats sembla conservar una obertura de petites dimensions on s'hi hauria posat un tap de suro que permetria buidar completament la pica. A l'interior s'hi veuen les marques deixades pel sulfat de coure, que servia per a la preparació del caldo bordelès, un plaguicida a base de sulfat de coure i calç morta (anomenada també calç apagada). Una llosa plana col·locada al costat permetia posar la sulfatadora.

Observacions:

Està documentada en el plànol de barraques i elements de pedra seca del Claudi Perarnau.

Història

Aquest tipus de construccions, són un element destacable en l'aprofitament de l'aigua en zones on és difícil aconseguir-ne. La seva localització sovint ve donada pel recorregut de les aigües d'escorrentia després de la pluja. La forma que presenta, quadrangular o bé ovalada, acostuma a tenir una profunditat d'un metre a un metre i mig com a molt. Per tal d'evitar que la terra caigui al seu interior o bé que una bèstia caigui dins, s'acostumava a cobrir amb pedra seca emprant el sistema de la falsa volta i deixant una obertura a la part davantera que permetia accedir al seu interior. Si l'aigua era neta també permetia abeurar el bestiar de càrrega o els animals de companyia.

També servien per preparar el brou o caldo bordelès, o la "bouillie bordelaise" és originària de França. La recepta sembla haver estat descoberta, per Ulysse Gayon, un químic de Bordeus i pel botànic Alexis Millardet a principis dels anys 1880, contra el míldiu. Un cop demostrats els seus beneficis ràpidament es va expandir la seva utilització.

